

по-послѣ, че баронъ Криденеръ билъ доста много упрекаванъ за това. Но азъ нѣмамъ намѣрение да влизамъ въ борба съ военнитѣ критици, а се ограничавамъ само съ записването и излагането на фактитѣ, на които азъ самъ бѣхъ очевидецъ. При все това, считамъ за свой дългъ да отбѣлѣжа тукъ, че баронъ Криденеръ не бѣше единственния, който смѣташе че Гривица се явява като ключъ на цѣлата позиция. Всички признаваха, че е невъзможно заемането на Плъвенъ, безъ да бжде прѣдварително прѣвзетъ Гривишкия редутъ*). Рекогносцировкитѣ, които бѣхме направили до 18 юлий, ни даваха, за нещастие, толкова малко свѣдѣния за неприятелската позиция щото, гледайки отъ далече на тази височина, ние лесно можехме да я приемемъ за дѣйствително и напълно командующа надъ Плъвенъ».

. . . . Разбира се, азъ нѣма да причисля себе си къмъ тѣзи, кого сж упрекавали барона Криденера въ това, че той е смѣталъ Гривица за ключъ на позицията.

Гривица прѣдъ Плъвенъ — това е Маренго прѣдъ Александрия, и щомъ като е било рѣшено да се прѣвземе Плъвенъ, трѣбвало е прѣдварително да бжде прѣвзетъ Гривица.

Да помолимъ полковника Вонлярлярски да продължи трогателния си разказъ за сражението:

«Азъ бѣхъ при баронъ Криденеръ, който се обърна къмъ менъ съ слѣдующитѣ думи: «споредъ всичко което азъ виждамъ, намирамъ че Гривишкия редутъ е ключа на неприятелската позиция; трѣбва съ него да свършимъ; но азъ се силно съмнѣвамъ,

*) Когато ние на 30 августъ прѣвзехме този редутъ, то се убѣдихме, че задъ него е имало расположена друга височина, която закриваше Плъвенъ; тукъ турцитѣ бѣха въздигнали другъ редутъ, когото бѣха нарѣкли № 2 Гривишки редутъ. Това укрѣпление е съществувало още на 18 юлий, но ние нищо не знаехме за неговото съществуване.» (Забѣлѣжка на полковника Вонлярлярски).